

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ไตรยางศ์อักษรสามหมู่ หมวดวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนครและเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง ไตรยางศ์อักษรสามหมู่ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนครมีกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 40 คน เป็นนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร การวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่องมือการวิจัย 3 ประเภท คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น 2) สถิติการเปรียบเทียบในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test 3) สถิติการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ และดัชนีประสิทธิผลใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ไตรยางศ์อักษรสามหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนครพบว่า คะแนนทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะไตรยางศ์อักษรสามหมู่ ของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร มีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะไตรยางศ์อักษรสามหมู่ ร้อยละ 60.8 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวมร้อยละ 90.0 แสดงว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่อง ไตรยางศ์อักษรสามหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนครพบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยรวมร้อยละ 60.8 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนโดยรวมร้อยละ 90.0 ค่า t-test = 3.60 แสดงว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยคะแนนก่อนและหลังเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01